

půjčkové (§ 1371 o. o. z.); neplatny jsou však toliko nedovolené smlouvy vedlejší, nikoli celá smlouva zástavní (rozh. ze dne 23. ledna 1879 č. 14.233, sb. 7303; ze dne 1. prosince 1863 č. 8582, sb. 1834).

Sňatek manželský viz Manželství.

Sňatek občanský viz Manželství občanské.

Sňatky sedmihradské.

I. Pojem.

Název pochází od toho, že katolický manžel vzdá se rakouského státního občanství, přijme uherské, a vystoupí z církve katolické, by z pravdla v Sedmihradsku domohl se rozvedení svého manželství dle tamních zákonů a po té uzavřel manželství nové. Posavadní judikatura nejvyššího soudu nepřeje těmto manželstvím, ježto postupem takovým lze snadno obejítí předpisy rakouského práva manželského a zákaz dvojženství. Již výnosem ze dne 22. října 1879 č. 9482 zakročilo min. vnitra proti uzavírání takových protizákonných manželství, ježto se opětně přiházelo, že zdejší evangelický správce duchovní — hlavně byv delegován nerakouskými úřady farními — intervenoval při uzavírání manželství rakouských občanů státních a jiných příslušníků státních, kteří dříve byli ve svazku manželském a jichž manželství nemohlo platiti dle rakouského práva manželského za rozloučené. Toto chování jednotlivých evangelických správců duchovních mělo v zápětí, že často rakouští státní příslušníci zříkali se na nějaký čas svého rakouského státního občanství, jen aby umožnili opětně manželství dle rakouského práva manželského nepřipustné a že konečně opětně manželství rozvedeného manžela dle rakouských zákonů naprosto nepřipustné záviselo fakticky na tom, zda se manžel takový mohl na nějaký čas vzdáti svého rakouského státního občanství čili nic. Ač tím obcházeny byly platné zákony manželské, nezasahovala dále vláda, ježto rozsudek o platnosti nebo neplatnosti manželství jen řádní soudové mohou vynésti, do věci té a vyčkala příslušný výrok soudů o právní povaze takových svazků manželských.

Dle toho byli cit. výn. všichni evangeličtí faráři augsburského a helvetického vyznání na to upomenuti, že jsou pod následky § 78 o. o. z. povinni odepřítí každé spolupůsobení při uzavírání manželství mezi rakouskými občany státními a jinými státními příslušníky, kteří již ve svazku manželském byli a jichž manželství nelze dle práva rakouského pokládati za rozloučené. Mimo to bylo jim za povinnost uloženo, by též o těch případech, kde manželství takové budoucně se uzavře mimo království a země v říšské radě zastoupené, o tom sdělení příslušnému soudu sborovému učinili, jestliže později manželé v této polovici říše svého řádného bydliště nabudou.

II. Panující praxe.

V četných rozhodnutích soudních uznány byly ohledně manželství sedmihradských tyto zásady:

1. Otázka platnosti manželství je totožnou s otázkou právní účinnosti v této polovici, neboť právní účinnost manželství jest, jak známo, zároveň důležitou pro příslušnost a dědické právo manželky a dětí v takovém spojení zplozených, pokud se týče, takovým spojením legitimovaných.

2. Otázku, dle kterých zákonů posouditi má rakouský soud platnost manželství nynějšího rakouského občana státního dříve v cizině uzavřeného,